

Esikoislestadiolaisten kirkkosuhde horjuu

Miksi muutos tarvitaan ja miksi kiire, esikoislestadiolaiset?

Tulevana viikonloppuna esikoislestadiolaiset sananpalvelijat kokoontuvat Lahdessa erilliseen tilaisuuteen linjaamaan esikoislestadiolaisten keskuudessa kuohuvaa kysymystä sakramenttien toimittamisesta maallikoiden voimin omilla rukoushuoneilla. Kysymys on iso myös Suomen ev.lut kirkolle tarkasteltaessa asiaa sukupolven yli. Esikoislestadiolaisille kysymys on suurin oman historiansa aikana. Edesmenneet sukupolvet opettivat aina kirkon olevan suojapaikka herätysliikkeille.

Lähtökohtaisesti minkäänlaista vaatimusta henkilökohtaiseen kirkosta eroamiseen ei ole esitetty. Ruotsissa ja Norjassa ei ole sakramenttimuutosten yhteydessä katkaistu yhteyttä kirkkoon. Tämän johdosta Ruotsissa liikkeen hengellinen johto on viestittänyt, että kirkosta ei tarvitse erota Suomessakaan. Suomessa sakramenttien toimittaminen itse ilman yhteyttä ev.lut kirkkoon johtaa siihen, että liike ajaa jäseniään ulos kirkon jäsenyydestä ja sen hengellisestä yhteydestä. Omavaltaisesti kastettu lapsi jäisi kirkon yhteyden ulkopuolelle väestörekisteriin. Kirkon kanssa yhteistyönä järjestetyt järjestöriippikoulut eivät saa toimilupaa jatkossa. Tästä seuraa se, että kirkollista vihkimistä ei voida suorittaa. Vihkiminen on hoidettava maistraatissa. Konfirmoimaton ei myöskään voi tulla kummiksi. Kirkkotilojen ja leirikeskusten saaminen herätysliikkeen käyttöön jää kysymysten taakse. Kirkkoon kuulumaton lapsi jää päiväkerhotoiminnassa jonon hännille. Hautaan siunaaminenkin jää monien kysymysten taakse. Vaikeuksia tulee myös monenlaiseen yhteistyöhön eri järjestöjen kanssa, esimerkiksi Inkerin kirkon kanssa.

Perinteisesti liike on suhtautunut kriittisesti kirkkoon ja sen käytäntöihin. Liike on arvostellut kirkkoa mm siitä, että sille kelpaa kaikki, kirkko on täysin laidaton. Menossa oleva prosessi kuitenkin kertoo, että näin ei ole. Kirkolla on opin suhteen raja, joka kulkee sakramenteissa. Sakramentit ovat Raamatun keskiössä, ydinasia. Prosessi on osoitus, että kirkko pitää kiinni kaikkein tärkeimmästä ja olennaisimmasta opinkohdasta. Esikoislestadiolaisen liikkeen tulisi olla tästä riemuissaan. Kirkko ei ollutkaan täysin laidaton. Monesti on esitetty kysymys, miksi kirkko ei voi tulla sakramenttikäytännössään herätysliikettä vastaan? Ei voi, kirkkoa ja piispoja sitovat kirkkolain päätökset, joiden muuttaminen on kirkolliskokouksen asia. Ruotsissa tilanne on toisenlainen.

Kirkko ei ole näyttämässä ovea eikä potkimassa esikoislestadiolaista herätysliikettä pois yhteydestään. Tästä on mm. piispa Jari Jolkkonen kirjoittanut Kotimaa lehdessä 6.8.2015.

Kirkkojärjestyksen mukaan kasteen toimittaa pappi ja ehtoollisen jakaa pappi. Poikkeuksena hätätilanteet. Maallikon toimittaessa sakramentit, niistä ei todennäköisesti seuraa kirkon tai maallisen lain suunnalta sanktioita. Kansankielellä sanktiolla ymmärretään rangaistusta lain rikkomisesta. Kun on kyse kristityistä, sanktio on myös omassatunnossa tapahtuva rike (Room. 13:5). Sanktiona voidaan nähdä myös edellä mainitut seuraukset.

Kirkon yhteydessä toimivalla herätysliikkeellä on omantunnon velvoite edetä myös sakramenttikysymyksessään kirkkolaki ja -järjestys huomioiden. Ainoa keino edetä lakia kunnioittaen on perustaa ensin oma kirkko. Tämä olisi avointa ja reilua toimintaa myös ev.lut kirkkoamme kohtaan. Esikoislestadiolaiset ovat saaneet vuosikymmenten aikana monenlaista apua ja palvelua kirkolta aivan näihin päiviin asti. Ilmaan on edelleen jäänyt kysymys esikoislestadiolaiselle herätysliikkeelle, miksi tällainen sakramenttimuutos tarvitaan? Miksi asialla on kiire?

Tapani Ihalainen, Hollola